PRENUMERATA MIESIĘCZNA:
Za 1 wyd. „Poranna“ lub „Wiecz.“ 105 M
Z dostawą w miejscu lub przesyłką poczt. 115 M
Za 2 wyd. „Poranna“ i „Wiecz.“ 210 M
Z dwurazową dostawą w miejscu lub przesyłką pocztową . . 230 M

NALEŻYTOŚĆ POCZTOWĄ OPŁACONO RYCZAŁTEM

CENA NUMERU POJEDYNCZEGO 5 Mk.

GAZETA WIECZORNA

wychodzi codziennie o godzinie 1 popoł. i o godz. 6 rano („Gazeta Poranna“)

P. T. Interesentów uprasza się o zgłaszanie w sprawach redakcyjnych wyłącznie między godz. 6 a 7 wieczorem w biurze Redakcyi przy ul. Sokoła 4/I Rękopisów nie zwraca się. — Biura Administracyi otwarte codziennie od godziny 6-tej rano do godz. 7-mej wieczór. — Telefon redakcyjny Nr. 15.

Nr. 5748. Lwów, środa 23 marca 1921 Rok XII

Oficyalnego wyniku niema dotąd.

Ogłosi go komisya sojusz. dopiero z 23 na 24 w nocy.

Pod wrażeniem plebiscytu.

Lwów, 22. marca.

Walkę plebiscytową na Śląsku Górnym mamy już poza sobą. Wyników ogólnych w autentycznej formie jeszcze nie znamy. Wiemy jedno. Lud polski spełnił swój obowiązek w zupełności, dając wyraz najgłębszej solidarności z państwem polskiem, opowiadając się za niem bez zastrzeżeń. Już ten fakt sam w sobie stanowi moralny etap, wiodący do niedalekiego politycznego zwycięstwa, za który winniśmy temu ludowi niewygasłą wdzięczność.

Być może, że niektóre lokalne rezultaty plebiscytu z zachodniej części plebiscytowego Śląska nie będą tak pomyślne cyfrowo, nie ulega jednak już dzisiaj wątpliwości, że i w tej zachodniej części głosy polskie pójdą za Polską.

Jest to zatem zwycięstwo zupełne moralności i sprawiedliwości. „Prestige“ materyalny potęgi Niemiec zawiódł, zawiodła Niemców może nawet część głosów niemieckich, a raczej zniemczałych elementów, zawiódł ich ten sukurs, jakiego spodziewali się ze emigrantach.

Wyniki plebiscytu mają stanowić podstawę decyzyi Głównych Mocarstw koalicyjnych co do granicy Niemiec i Polski na terytoryum Śląska. Ramy tej decyzyi są określone przez traktat wersalski, a to w paragrafie 87, 88 i w par. 5 aneksu do par. 88.

Par. 87 — w odnośnym ustępie str. 63 — opiewa: „Granice Polski, nie określone w niniejszym traktacie, będą oznaczone później przez Główne Mocarstwa sprzymierzone i stowarzyszone“. Odnosi się to oczywiście do Górnego Śląska. Ze ścisłego brzmienia zaś przytoczonego zdania wynikałoby, że Główne Mocarstwa władne są i dzisiaj granicę tę oznaczyć według własnej woli, nie oglądając się nawet na zachodnią granicę terenu plebiscytowego. Podnosimy to dlatego, że na zachód od linii plebiscytowej leżą znaczne skupienia polskiej ludności około Nissy, tuż na zachód od Opola i pod Namysłowem. Całe to

(Dalszy ciąg na stronie 2-giej)

Komisya międzykoalicyjna dotąd nie ogłosiła oficyalnego wyniku.

Warszawa, 22 marca.

(Telef.) (m) Z Bytomia nadeszła tu następująca depesza pod datą 21 marca, godz. 11.45: Do tej pory **wynik głosowania nie został ogłoszony przez komisyę międzykoalicyjną** Wszystkie cyfry ujawnione dotąd przez prasę polską i niemiecką pochodzą z komisaryatów plebiscytowych, które przez swoich mężów zaufania dokonywały obliczeń na własną rękę. Stąd **cyfry te nie posiadają ścisłości urzędowej**. Prasa polska stoi na stanowisku, że odbyte w niedzielę głosowanie jest zwycięstwem polskiem. We wszystkich bowiem gminach wiejskich i w okręgu przemysłowym Polacy uzyskali poważny sukces. Wyjątek stanowią tylko powiaty kluczborski, głupczycki i raciborski, gdzie Niemcy otrzymali pewną przewagę. Przewaga ta dotyczy również miejscowych gmin miejskich. Z powodu tej przewagi w miastach prasa niem. przedstawia wynik plebiscytu jako poważny sukces niemiecki. **Liczy się jednak z utratą Śląska, gdyż traktat wersalski wyraźnie powiada, że pod uwagę braną ma być wola ludności na terenie plebiscytowym według gmin, nie zaś wedle ogólnej liczby oddanych głosów.**

Definitywny wynik znany będzie dopiero we czwartek.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m) **Ostateczny urzędowy wynik plebiscytu na Górnym Śląsku może być znany dopiero w nocy ze środy na czwartek.**

NIEMCY ZMYŚLILI FAŁSZYWE CYFRY.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m). Górnośląskie pismo „Volkswille“ zaznacza, że „Polacy winni szukać porozumienia z Niemcami bez interwencyi skądinąd, a przedewszystkiem z koalicyą“. Jak z tego wynika, głosowanie, odbyte w niedzielę daje Niemcom dużo do myślenia. Niemcy liczyli się z tem, że potrafią uzyskać o wiele większą przewagę. Drugie pismo śląskie „Landesztg.“ stoi na stanowisku niepodzielności Śląska i żąda przyznania tego kraju w całości Niemcom, podnosząc, że Polacy nigdzie nie zyskali przewagi. Ogólna liczba głosów oddanych za Niemcami — wedle tego dziennika — wynosić miała 707.000, za nami zaś tylko 462.000.

Cyfry te jednak nie są zupełnie miarodajne i podawane są przez Niemców jedynie tylko w celach agitacyjnych. Dziennikarze niemieccy otrzymali w tym kierunku specyalną dyrektywę, ażeby rozgłaszali fałszywe cyfry i już w niedzielę wieczorem przed ukończeniem głosowania rozpuszczali w świat na rzecz Niemiec fantastyczne cyfry. Dowodem tego jest twierdzenie przedstawiciela Ulsteina, który na konferencyi prasowej komisyi alianckiej w niedzielę popołudniu mówił już o przewadze 260.000 głosów po stronie niemieckiej, mimo, że o obliczeniu jeszcze nie było mowy

NIESŁYCHANE NADUŻYCIA NIEMIECKIE.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m) Polski komisaryat plebiscytowy wraz z komisarzem Korfantym, zachowuje spokój ducha i stanowczy optymizm. Z wyjątkiem powiatu opolskiego, który zawiódł, bo dał na rzecz Polski tylko 35 prc. głosów, wszystkie inne powiaty potwierdziły nasze przypuszczenia i dały znaczną przewagę na naszą korzyść. W okręgu przemysłowym Polacy zyskali w gminach wiejskich 83 prc. przewagi. Przewagę tę wprawdzie zmniejsza wynik głosowania w miastach, mimo to jednak daje na rzecz Polski przewagę ogólną 52 prc. Ta przewaga byłaby jeszcze znaczniejsza, gdyby nie agitacya komunistów, którzy przeciągnęli na swoją stronę 6.000 robotników, wymuszając na nich głosowanie za Niemcami. Wśród emigrantów niemieckich, których przybyło 160.000, było bardzo wielu płatnych agitatorów rządu niemieckiego, przywiezionych na czas plebiscytu na teren górnośląski. Ci agitatorzy w bardzo wielu wypadkach usiłowali przeszkodzić Polakom w głosowaniu, a nawet w zupełności nie dopuścić do urny. Cały szereg faktów świadczy o tem, że ze strony Niemców działy się nadzwyczajne nadużycia, uniemożliwiające wielu Polakom wzięcie udziału w głosowaniu.

pasmo mogłoby jeszcze być przyłączone do Polski.

Artykuł zaś par. 88 powiada tylko tyle: „W części Górnego Śląska, położonej w granicach niżej opisanych, mieszkańcy zostaną powołani do wypowiedzenia się przez głosowanie, czy życzą sobie przyłączenia do Niemiec, czy też do Polski". Na tej części dokonano głosowania, a o jego znaczeniu mówi par. 5 wzmiankowanego aneksu w te słowa:

„Po zamknięciu głosowania komisya (Międzynarodowa) zawiadomi Główne Mocarstwa sprzymierzone i stowarzyszone o liczbie głosów w każdej gminie, przedkładając im jednocześnie szczegółowy raport o przebiegu głosowania, tudzież wnioski co do linii, którą należy przyjąć za granicę Niemiec na Śląsku Górnym, uwzględniając przytem zarówno wyrażoną wolę ludności, jak i położenie geograficzne oraz gospodarcze miejscowości".

Z brzmienia tego paragrafu wynika, że Mocarstwa Główne nie zamierzają się krępować formalnymi wynikami plebiscytu. Mogą zatem podzielić obszar Górnego Śląska pomiędzy Niemcy a Polskę.

Przewiduje to nawet redakcyjnie artykuł 6 tego samego dodatku w tych słowach: „natychmiast po ustaleniu linii granicznej przez Główne Mocarstwa sprzymierzone i stowarzyszone, komisya zawiadomi władze niemieckie, że mają objąć administracyę obszaru, który został przyznany Niemcom. Władze te powinny przystąpić do objęcia administracyi w ciągu miesiąca od notyfikacyi w sposób określony przez komisyę.

W tymże samym terminie i w sposób określony przez komisyę rząd polski będzie winien objąć w swe ręce administracyę obszaru, który został przyznany Polsce".

Postanowienia traktatu wersalskiego pozwalają formalnie Mocarstwom na całkowitą swobodę oznaczenia granicy na Górnym Śląsku, z wyjątkiem ograniczenia, zawartego w zacytowanem zdaniu z par. 88, co do znaczenia woli ludności. Nawet jednak wówczas, gdyby w zachodniej części terenu plebiscytowego liczba głosów za Polską miała wypaść nie tak imponująco, jak w części wschodniej, musianoby z polskiej strony podnieść znaczenie pasma polskiego, które pozostało na zachód od niemiecko-śląskiej granicy obszaru plebiscytowego.

Państwo polskie i dyplomacya jego będą musiały teraz pośpieszyć z pomocą ludności śląskiej, skoro ta już swą wolę wypowiedziała. Jasnem jest przytem, że dla nas będą rozstrzygające nie żadne „kalkulacye" polityczne i finansowe, ale wyraźna wola ludności, głosującej za Polską ze względów ideowych, z poczucia narodowej przynależności i narodowego obowiązku.

Śląsk Górny w całej rozciągłości można było już w Wersalu przyznać spokojnie Polsce, na zasadzie prawa narodowego i historycznego. Może i dobrze, że się tak nie stało, chociaż przykład mazurskiej ludności w Prusiech Wschodnich dowodzi aż nadto wymownie, że sprawiedliwość i słuszność nie zawsze głos sobie wywalczą, a lud, poniewierany przez długie wieki, nie odrazu może się zorjentować, że stosunki się zmieniły, że wolę swą może objawić i nie zostanie za to zdeptany.

Na każdy sposób wynik plebiscytu śląskiego przynosi nam zwycięstwo moralne, podwójnie doniosłe w porównaniu z doświadczeniem, zdobytem na Warmii i Mazurach. Świat polityczny w Paryżu, Londynie i Waszyngtonie, ma teraz dowód niezbity, że ludność terytoryum, należącego tyle czasu do Niemiec, chce należeć do Polski, ponieważ jest polską.

Będzie to również silny argument w ręku naszej dyplomacyi, nie dopuszczający myśli jakiegokolwiek kawałkowania Górnego Śląska, coby cały naród polski musiał odczuć jako najcięższą zniewagę.

Wyniki plebiscytu dla polskiej opinii są ostateczne. Jest to zarazem odpowiedź dla tych niemieckich głosów, które puszczają balony próbne jakichś propozycyi wymieniania Śląska za Mazury Pruskie. Tego rodzaju balony i pomysły dobre może były za czasów polityki gabinetowej. Nawet samo przypuszczenie możliwości podobnych pertraktacyi z Polską, byłoby policzkiem dla nas i krzywdą, wyrządzoną ludowi śląskiemu, który stoczył tak wytężoną walkę na polu duchowem, nie licząc, nie kalkulując, nie ważąc, lecz głośno i jawnie oświadczając, że chce należeć do Polski.

Będzie zadaniem państwa życzenie śląskie w całości wprowadzić w życie. Rzeczą opinii publicznej stać solidarnie przy państwie. Cały Śląsk polski musi Polsce przypaść. Przykład Szlezwiku i wyników tamtejszego plebiscytu dowodzi, jak trzeba być czujnym i zwartym, by nie dopuścić do pomysłu kawałkowania Śląska na „strefy" czy powiaty.

J. B.

Jeden automobil dla poznania kraju ojczystego.

A czy znasz ty bracie młody
Twoje ziemie, twoje wody,
Z czego słyną, kędy giną
W jakim kraju i dunaju?
Wincenty Pol.

Kraków, w marcu.

Budujemy w obecnej dobie rozległe państwo. Granice jego jeszcze nie wszędzie są ustalone. Ale już teraz możemy powiedzieć, że jego terytoryum będzie miało w różnych częściach charakter rozmaity: bukowe lasy na Pomorzu, sosnowe bory na Mazowszu, bezleśny step podolski, wreszcie Karpaty, w dole porosłe świerkiem i jodłą, w górze pokryte kobiercem górskich łąk. — Są to obrazy tak ogromnie różne. I rzecz nie do wiary, tej tak ciekawej, tak rozmaitej przyrody krajowej nie znamy jeszcze należycie w niektórych częściach nie znamy prawie wcale. Tylko zachodnia część kraju, która była pod panowaniem niemieckiem została zbadana dokładnie, ale nie nasza w tem zasługa.

Nie trzeba się długo nad tem rozwodzić, jak ważnem jest dokładne poznanie rodzinnego kraju, zwłaszcza w obecnej chwili dziejowej. Wymagają tego zarówno względy ekonomiczne, jak i polityczne, nie mówiąc już o naukowych. Rozumiejąc doniosłość tej sprawy, Polska Akademia Umiejętności zwróciła się do Ministerstwa Oświaty z wnioskiem zamianowania 2 fizyografów państwowych, którzyby poświęcili cały swój czas na badanie krajowej przyrody. Wobec ogromnych przestrzeni, które muszą być zbadane, Akademia dołączyła jeszcze inny: dostarczenie do jej rozporządzenia automobilu. To ostatnie żądanie może wydać się ekscentrycznem. Wystarczy jednak zastanowić się przez chwilę, żeby zrozumieć, że jest to rzecz konieczna, bez której badanie kraju nie rokuje pomyślnych nadziei. Zważmy tylko, że w wielu miejscach kraju nie ma kolei, że komunikacya kolejowa, tam, gdzie wogóle jest, jest bardzo wadliwa, a czas do badań jest bardzo krótki, bo obejmuje tylko 6 miesięcy w roku: od kwietnia do października. W tem miejscu warto sobie przypomnieć, że Niemcy, stworzywszy podczas okupacyi Królestwa komisyę fizyograficzną do badania polskiej przyrody, dali jej do rozporządzenia samochody wojskowe. Stąd pochodzi to, że ta komisya osiągnęła bardzo poważne wyniki, pomimo krótkiego czasu, w ciągu którego była czynna. Między innemi, dzięki automobilom prof. Pax z Wrocławia, mógł w ciągu jednego roku opracować geografię roślin polskich, jedyną, jaką dotąd posiadamy.

Wnioski, o których jest mowa, zostały wysłane przez Akademię dnia 21 grudnia 1921 r. Przyroda już budzi się ze snu zimowego, a o losie tych wniosków nic jeszcze nie wiadomo. Bóg jeden raczy wiedzieć, ile jeszcze czasu będą się błąkały po kancelaryach ministeryalnych. Tymczasem czas nagli. Otóż o ile chodzi o ludzi, to dopóki sprawa nie jest jeszcze załatwiona, można stałych fizyografów zastąpić innymi ludźmi ze świata naukowego. Ale za wszelką cenę potrzeba automobilu. Tę sprawę może rozwiązać tylko wojskowość. Jeżeli armia niemiecka mogła użyczyć automobilów do badania polskiej przyrody, czyżby armia polska nie zechciała tego samego zrobić? Nie wątpię ani przez chwilę, że Naczelne Dowództwo, skoro tylko się o tej sprawie dowie, zainteresuje się nią i załatwi ją pomyślnie. Chodzi przecież o rzecz tak drobną, jak przydzielenie jednego osobowego automobilu do rozporządzenia Akademii Umiejętności.

Dezydery Szymkiewicz
asystent Uniw. Jagiell.

Konstytucya Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa konstytucyjna z dnia 17-go marca 1921 r.

W Imię Boga Wszechmogącego!

My, Naród Polski, dziękując Opatrzności za wyzwolenie nas z półtorawiekowej niewoli, wspominając z wdzięcznością męstwo i wytrwałość ofiarnej walki pokoleń, które najlepsze wysiłki swoje sprawie niepodległości bez przerwy poświęcały, nawiązując do świetnej tradycyi wiekopomnej Konstytucyi 3-maja — dobro całej, zjednoczonej i niepodległej Matki-Ojczyzny mając na oku, a pragnąc Jej byt niepodległy, potęgę i bezpieczeństwo, oraz ład społeczny utwierdzić na wiekuistych zasadach prawa i wolności, pragnąc zarazem zapewnić rozwój wszystkich Jej sił moralnych i materyalnych dla dobra całej, odradzającej się ludzkości, wszystkim obywatelom Rzeczypospolitej równość, a pracy poszanowanie, należne prawa i szczególną opiekę Państwa zabezpieczyć — tę oto Ustawę Konstytucyjną na Sejmie Ustawodawczym Rzeczypospolitej Polskiej uchwalamy i stanowimy.

ROZDZIAŁ I.
Rzeczpospolita.

ARTYKUŁ 1.

Państwo polskie jest Rzecząpospolitą.

ARTYKUŁ 2.

Władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do narodu. Organami narodu w zakresie ustawodawstwa są sejm i senat, w zakresie władzy wykonawczej — prezydent Rzeczypospolitej, łącznie z odpowiedzialnymi ministrami, w zakresie wymiaru sprawiedliwości — niezawisłe sądy.

ROZDZIAŁ II.
Władza ustawodawcza.

ARTYKUŁ 3.

Zakres ustawodawstwa państwowego obejmuje stanowienie wszelkich praw publicznych i prywatnych i sposobu ich wykonania.

Niema ustawy bez zgody Sejmu, wyrażonej w sposób, regulaminowo ustalony.

Ustawa uchwalona przez Sejm zyskuje moc obowiązującą w czasie, przez nią samą określonym.

Rzeczpospolita Polska, opierając swój ustrój na zasadzie szerokiego samorządu terytoryalnego, przekaże przedstawicielstwom tego samorządu właściwy zakres ustawodawstwa, zwłaszcza z dziedziny administracyi, kultury i gospodar-

stwa, który zostanie bliżej określony ustawami państwowemi.

Rozporządzenia władzy, z których wynikają prawa lub obowiązki obywateli, mają moc obowiązującą tylko wtedy, gdy zostały wydane z upoważnienia ustawy i z powołaniem się na nią.

ARTYKUŁ 4.

Ustawa państwowa ustala corocznie budżet państwa na rok następny.

ARTYKUŁ 5.

Ustalanie stanu liczebnego wojska i zezwalanie na coroczny pobór rekruta może nastąpić jedynie w drodze ustawodawczej.

ARTYKUŁ 6.

Zaciągnięcie pożyczki państwowej, zbycie, zamiana i obciążenie nieruchomego majątku państwowego, nałożenie podatków i opłat publicznych, ustanowienie ceł i monopolów, ustalenie systemu monetarnego, jakoteż przyjęcie gwarancyi finansowej przez państwo — może nastąpić tylko na mocy ustawy.

ARTYKUŁ 7.

Rząd przeciwstawi corocznie zamknięcie rachunków państwowych do parlamentarnego zatwierdzenia.

ARTYKUŁ 8.

Sposób wykonania parlamentarnej kontroli nad długami państwa określi oddzielna ustawa.

ARTYKUŁ 9.

Do kontroli całej administracyi państwowej pod względem finansowym, badania zamknięć rachunków państwa, przedkładania corocznie sejmowi wniosku o udzieleniu lub odmówieniu rządowi absolutoryum — jest powołana Najwyższa Izba kontroli, oparta na zasadzie kolegialności i niezawisłości sędziowskiej członków jej kolegium, usuwalnych tylko uchwałą sejmu, większością $^3/_5$ głosujących. Organizacyę najwyższej izby kontroli i sposób jej działania określi szczegółowo osobna ustawa.

Prezes najwyższej izby kontroli zajmuje stanowisko równorzędne ministrowi, nie wchodzi jednak w skład Rady ministrów, a jest za sprawowanie swego urzędu i za podległych mu urzędników odpowiedzialny bezpośrednio przed Sejmem.

ARTYKUŁ 10.

Prawo inicyatywy ustawodawczej przysługuje rządowi i sejmowi. Wnioski i projekty ustaw, pociągające za sobą wydatki ze skarbu państwa, muszą podawać sposób ich zużycia i pokrycia.

ARTYKUŁ 11.

Sejm składa się z posłów, wybranych na lat pięć, licząc od dnia otwarcia sejmu, w głosowaniu powszechnem, tajnem, bezpośredniem, równem i stosunkowem.

ARTYKUŁ 12.

Prawo wybierania ma każdy obywatel polski bez różnicy płci, który w dniu ogłoszenia wyborów ukończył lat 21, używa w pełni praw cywilnych i zamieszkuje w okręgu wyborczym przynajmniej od przedednia ogłoszenia wyborów w Dzienniku Ustaw. Prawo głosowania może być wykonywane tylko osobiście. Wojskowi w służbie czynnej nie mają prawa głosowania.

ARTYKUŁ 13.

Prawo wybieralności ma każdy obywatel, mający prawo wybierania do sejmu, nie wyjmując wojskowych w służbie czynnej, niezależnie od miejsca zamieszkania, o ile ukończyli lat 25.

ARTYKUŁ 14.

Nie mogą korzystać z prawa wyborczego obywatele, skazani za przestępstwa, które określi ordynacya wyborcza, jako pociągające za sobą czasową lub stałą utratę prawa wybierania, wybieralności, a także piastowania mandatu poselskiego.

ARTYKUŁ 15.

Państwowi urzędnicy administracyjni, skarbowi i sądowi nie mogą być wybierani w tych okręgach, w których pełnią swą służbę. Przepis ten nie dotyczy urzędników, pełniących swą służbę przy władzach centralnych.

ARTYKUŁ 16.

Pracownicy państwowi i samorządowi — z chwilą wyboru na posła, otrzymują urlop.

Przepis ten nie dotyczy ministrów, podsekretarzy stanu i profesorów wyższych uczelni.

Lata, spędzone na wykonywaniu mandatu poselskiego, liczą się do lat służby.

ARTYKUŁ 17.

Poseł, powołany do płatnej służby państwowej, traci mandat; przepis ten nie dotyczy powołania na stanowisko ministrów, podsekretarzy stanu i profesorów wyższych uczelni.

ARTYKUŁ 18.

Ordynacya wyborcza określi sposób wyboru posłów sejmowych.

ARTYKUŁ 19.

Sejm sprawdza ważność wyborów niezaprotestowanych. O ważności wyborów zaprotestowanych rozstrzyga sąd najwyższy.

ARTYKUŁ 20.

Posłowie są przedstawicielami całego narodu i nie są krępowani żadnemi instrukcyami wyborców.

Posłowie składają na ręce marszałka wobec izby następujące ślubowanie:

„Ślubuję uroczyście, jako poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, wedle najlepszego mego rozumienia i zgodnie z sumieniem, rzetelnie pracować wyłącznie dla dobra państwa polskiego, jako całości."

ARTYKUŁ 21.

Posłowie nie mogą być pociągani do odpowiedzialności za swoją działalność w sejmie lub poza sejmem, wchodzącą w zakres wykonania mandatu poselskiego, ani w czasie trwania mandatu, ani po jego wygaśnięciu. Za przemówienia i odezwania się, tudzież manifestacye w sejmie, posłowie odpowiadają tylko przed sejmem. Za naruszenie prawa osoby trzeciej, mogą być pociągnięci do odpowiedzialności sądowej, o ile władza sądowa uzyska na to zezwolenie sejmu.

Postępowanie karno-sądowe, karno-administracyjne lub dyscyplinarne, wdrożone przeciw posłowi przed uzyskaniem mandatu poselskiego, ulegnie na żądanie sejmu zawieszeniu aż do wygaśnięcia mandatu.

Bieg przedawnienia przeciw posłowi w postępowaniu karnem ulega przerwie na czas trwania mandatu poselskiego.

Przez cały czas trwania mandatu, posłowie nie mogą być pociągani do odpowiedzialności karno-sądowej, karno-administracyjnej i dyscyplinarnej, ani pozbawieni wolności, bez zezwolenia sejmu. W wypadku schwytania posła na gorącym uczynku zbrodni pospolitej, jeżeli jego przytrzymanie jest niezbędne dla zabezpieczenia wymiaru sprawiedliwości, względnie dla unieszkodliwienia skutków przestępstwa, władza sądowa ma obowiązek bezzwłocznego zawiadomienia o tem marszałka sejmu, dla uzyskania zezwolenia sejmu na areszt i dalsze postępowanie karne. Na żądanie marszałka, przytrzymany musi być niezwłocznie uwolniony.

ARTYKUŁ 22.

Poseł nie może na swoje, ani na obce imię kupować lub uzyskiwać dzierżaw dóbr państwowych, przyjmować dostaw publicznych i robót rządowych, ani otrzymywać od rządu koncesyi lub innych korzyści osobistych.

Poseł nie może również otrzymywać od rządu żadnych odznaczeń, z wyjątkiem wojskowych.

ARTYKUŁ 23.

Poseł nie może być redaktorem odpowiedzialnym.

ARTYKUŁ 24.

Posłowie otrzymują dyety w wysokości, regulaminem określonej i mają prawo bezpłatnego korzystania z państwowych środków komunikacyjnych dla podróży po całym obszarze Rzeczypospolitej.

ARTYKUŁ 25.

Prezydent Rzeczypospolitej zwołuje, otwiera, odracza i zamyka sejm i senat.

Sejm winien być zwołany na pierwsze posiedzenie w trzeci wtorek po dniu wyborów i corocznie najpóźniej w październiku na sesyę zwyczajną celem uchwalenia budżetu, stanu liczebnego i poboru wojska, oraz innych spraw bieżących.

Prezydent Rzeczypospolitej może zwołać sejm w każdym czasie na sesyę nadzwyczajną wedle własnego uznania, a winien to uczynić na żądanie jednej trzeciej ogółu posłów w ciągu dwu tygodni.

Inne wypadki zebrania się sejmu na sesyę nadzwyczajną określa konstytucya.

Odroczenie wymaga zgody sejmu, jeżeli ma być w ciągu tej samej sesyi zwyczajnej powtórzone, lub jeżeli przerwa ma trwać dłużej, niż 30 dni.

Sejm, zwołany w październiku na sesyę zwyczajną nie może być zamknięty przed uchwaleniem budżetu.

ARTYKUŁ 26.

Sejm może się rozwiązać mocą własnej uchwały, powziętej większością $^2/_3$ głosów. Prezydent Rzeczypospolitej może rozwiązać sejm za zgodą $^3/_5$ ustawowej liczby członków senatu przy obecności połowy ustawowej liczby posłów.

Jednocześnie w obu wypadkach z samego prawa rozwiązuje się senat.

Wybory odbędą się w ciągu 40 dni od dnia rozwiązania, termin ten będzie oznaczony bądź w uchwale sejmu, bądź w orędziu prezydenta o rozwiązaniu sejmu.

ARTYKUŁ 27.

Posłowie wykonywują swe prawa i obowiązki poselskie osobiście.

ARTYKUŁ 28.

Sejm wybiera ze swego grona marszałka, jego zastępców, sekretarzy i komisye.

Mandaty marszałka i jego zastępców trwają po rozwiązaniu sejmu aż do ukonstytuowania się nowego sejmu.

ARTYKUŁ 29.

Sposób i porządek obrad sejmowych, rodzaj i ilość komisyi, liczbę wicemarszałków i sekretarzy, prawa i obowiązki marszałka — określa regulamin sejmowy.

Marszałek mianuje urzędników sejmowych, za których działania odpowiada przed sejmem.

ARTYKUŁ 30.

Posiedzenia sejmu są jawne. Na wniosek marszałka, przedstawiciela rządu lub 30 posłów może sejm uchwalić tajność posiedzenia.

ARTYKUŁ 31.

Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za zgodne z prawdą sprawozdanie z jawnego posiedzenia sejmu i komisyi sejmowej.

ARTYKUŁ 32.

Do prawomocności uchwał potrzebna jest zwykła większość głosów, przy obecności conajmniej jednej trzeciej części ogółu ustawowej liczby posłów, o ile inne przepisy konstytucyi nie zawierają odmiennych postanowień.

ARTYKUŁ 33.

Posłowie mają prawo zwracać się z interpelacyami do rządu bądź do poszczególnych ministrów, w sposób regulaminem przepisany. Minister ma obowiązek udzielić odpowiedzi ustnie lub pisemnie, w terminie nie dłuższym, niż 6 tygodni, albo w umotywowanem oświadczeniu usprawiedliwić brak rzeczowej odpowiedzi. Na żądanie interpelantów, odpowiedź musi być sejmowi zakomunikowana. Sejm może odpowiedź rządu uczynić przedmiotem dyskusyi i uchwały.

ARTYKUŁ 34.

Sejm może wyłaniać i naznaczać dla zbadania poszczególnych spraw nadzwyczajne komisye, z prawem przesłuchiwania stron interesowanych, oraz wzywania świadków i rzeczoznawców. Zakres działania i uprawnień tych komisyi uchwali sejm.

ARTYKUŁ 35.

Każdy projekt ustawy, przez sejm uchwalony, będzie przekazany senatowi do rozpoznania. Jeżeli senat nie podniesie w ciągu 30 dni od dnia doręczenia mu uchwalonego projektu ustawy żadnych przeciwko niemu zarzutów, prezydent Rzeczypospolitej zarządzi ogłoszenie ustawy. Na wniosek senatu, prezydent Rzeczypospolitej może zarządzić ogłoszenie ustawy przed upływem 30 dni.

Jeżeli senat postanowi projekt, uchwalony przez sejm, zmienić lub odrzucić, powinien zapowiedzieć to sejmowi w ciągu powyższych 30 dni, a najdalej w ciągu następnych 30 dni zwrócić sejmowi z proponowanemi zmianami.

Jeżel sejm zmiany, przez senat proponowane, uchwalił zwykłą większością, albo odrzucił większością ¹¹/₂₀ głosujących, prezydent Rzeczypospolitej zarządzi ogłoszenie ustawy w brzmieniu, ustalonem ponowną uchwałą sejmu.

ARTYKUŁ 36.

Senat składa się z członków:

1) Wybranych przez poszczególne województwa w głosowaniu powszechnem, tajnem, bezpośredniem, równem i stosunkowem. Każde województwo stanowi jeden okręg wyborczy, przyczem w stosunku do liczby mandatów sejmowych na ilość mieszkańców, liczba mandatów do senatu wynosi jedną czwartą część. Prawo wybierania do senatu ma każdy wyborca do sejmu, który w dniu ogłoszenia wyborów ukończył lat 30 i w dniu tym zamieszkuje w okręgu wyborczym przynajmniej od roku; nie tracą jednak prawa wyborczego świeżo osiedli koloniści, którzy opuścili poprzednie miejsce zamieszkania, korzystając z reformy rolnej; również nie tracą tego prawa robotnicy, którzy zmienili miejsce pobytu wskutek zmiany miejsca pracy oraz urzędnicy państwowi, przeniesieni służbowo. Prawo wybieralności ma każdy obywatel, posiadający prawo wybierania do senatu, nie wyłączając wojskowych w służbie czynnej, o ile z dniem ogłoszenia wyborów ukończył lat 40.

Kadencya senatu rozpoczyna się i kończy z kadencyą sejmową.

Nikt nie może być jednocześnie członkiem sejmu i senatu.

ARTYKUŁ 37.

Postanowienia artykułów 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 32 i 33 stosują się odpowiednio także do senatu, względnie jego członków.

ARTYKUŁ 38.

Żadna ustawa nie może stać w sprzeczności z niniejszą konstytucyą, ani naruszać jej postanowień.

ROZDZIAŁ III.

Władza wykonawcza.

ARTYKUŁ 39

Prezydenta Rzeczypospolitej wybierają na lat siedm bezwzględną większością głosów sejm i senat, połączone w zgromadzenie narodowe. Zgromadzenie narodowe zwołuje prezydent Rzeczypospolitej w ostatnim kwartale siedmiolecia swego urzędowania.

Jeżeli zwołanie nie nastąpi na 30 dni przed upływem siedmiolecia, sejm i senat łączą się z samego prawa w zgromadzenie narodowe na zaproszenie marszałka sejmu i pod jego przewodnictwem.

ARTYKUŁ 40.

Jeżeli prezydent Rzeczypospolitej nie może sprawować urzędu, oraz w razie opróżnienia urzędu prezydenta Rzeczypospolitej wskutek śmierci, zrzeczenia się lub innej przyczyny, zastępuje go marszałek sejmu.

ARTYKUŁ 41.

W razie opróżnienia urzędu prezydenta Rzeczypospolitej, sejm i senat łączą się natychmiast na zaproszenie marszałka sejmu i pod jego przewodnictwem, z samego prawa w zgromadzenie narodowe, celem wyboru prezydenta.

Gdyby sejm był rozwiązany w chwili, gdy urząd prezydenta Rzeczypospolitej jest opróżniony, marszałek sejmu zarządzi niezwłocznie nowe wybory do sejmu i senatu.

ARTYKUŁ 42.

Jeżeli prezydent Rzeczypospolitej przez trzy miesiące nie sprawuje urzędu, marszałek zwoła niezwłocznie sejm i podda jego uchwale, czy urząd prezydenta Rzeczypospolitej należy uznać za opróżniony.

Uchwała, uznająca urząd za opróżniony, zapada większością trzech czwartych głosów, w obecności przynajmniej połowy ustawowej, to jest ordynacyą wyborczą ustalonej, liczby posłów.

ARTYKUŁ 43.

Prezydent Rzeczypospolitej sprawuje władzę wykonawczą przez odpowiedzialnych przed sejmem ministrów i podległych im urzędników.

Każdy urzędnik Rzeczypospolitej musi podlegać ministrowi, który za jego działania odpowiada przed sejmem.

Nominacye urzędników kancelaryi cywilnej prezydenta Rzeczypospolitej kontrasygnuje prezes rady ministrów i jest za ich działania odpowiedzialny przed sejmem.

ARTYKUŁ 44.

Prezydent Rzeczypospolitej podpisuje ustawy wraz z odpowiednimi ministrami i zarządza ogłoszenie ich w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej ma prawo celem wykonania ustaw i z powołaniem się na upoważnienie ustawowe, wydawać rozporządzenia wykonawcze, zarządzenia, rozkazy i zakazy i przeprowadzenie ich użyciem przymusu zapewnić.

Takież prawo w swoim zakresie działania mają ministrowie i władze im podległe.

Każdy akt rządowy prezydenta Rzeczypospolitej wymaga dla swej ważności podpisu prezesa rady ministrów i właściwego ministra, którzy przez podpisanie aktu biorą zań odpowiedzialność.

ARTYKUŁ 45

Prezydent Rzeczypospolitej mianuje i odwołuje prezesa rady ministrów, na jego wniosek mianuje i odwołuje ministrów, a na wniosek rady ministrów obsadza urzędy cywilne i wojskowe, zastrzeżone w ustawach.

ARTYKUŁ 46.

Prezydent Rzeczypospolitej jest zarazem najwyższym zwierzchnikiem sił zbrojnych państwa, nie może jednak sprawować naczelnego dowództwa w czasie wojny.

Naczelnego wodza sił zbrojnych państwa, na wypadek wojny, mianuje prezydent Rzeczypospolitej na wniosek rady ministrów, przedstawiony przez ministra spraw wojskowych, który za akty, związane z dowództwem w czasie wojny, jak i za wszelkie sprawy kierownictwa wojskowego odpowiada przed sejmem.

ARTYKUŁ 47.

Prawo darowania i złagodzenia kary, oraz darowania skutków zasądzenia karno-sądowego w poszczególnych wypadkach, przysługuje prezydentowi Rzeczypospolitej.

Prezydent nie może stosować tego prawa do ministrów, zasądzonych na skutek postawienia ich w stan oskarżenia przez sejm.

Amnestya może być udzielona tylko w drodze ustawodawczej.

ARTYKUŁ 48.

Prezydent Rzeczypospolitej reprezentuje państwo na zewnątrz, przyjmuje przedstawicieli dyplomatycznych państw obcych i wysyła przedstawicieli dyplomatycznych państwa polskiego do państw obcych.

ARTYKUŁ 49.

Prezydent Rzeczypospolitej zawiera umowy z innemi państwami i podaje je do wiadomości sejmu.

Umowy handlowe i celne oraz umowy, które stale obciążają pod względem finansowym państwo, albo zawierają przepisy prawne, obowiązujące obywateli, albo też wprowadzają zmianę granic państwa, a także przymierza — wymagają zgody sejmu.

ARTYKUŁ 50.

Prezydent Rzeczypospolitej może wypowiedzieć wojnę i zawrzeć pokój tylko za uprzednią zgodą sejmu.

ARTYKUŁ 51.

Za czynności urzędowe prezydent Rzeczypospolitej nie jest odpowiedzialny ani parlamentarnie, ani cywilnie.

Za zdradę kraju, pogwałcenie konstytucyi lub przestępstwa karne — prezydent Rzeczypospolitej może być pociągnięty do odpowiedzialności tylko przez sejm uchwałą powziętą większością 3/5 głosów, przy obecności conajmniej połowy ustawowej liczby posłów. Sprawę rozpatruje i wyrok wydaje trybunał stanu według postanowień osobnej ustawy. Z chwilą postawienia w stan oskarżenia przed trybunałem stanu — prezydent Rzeczypospolitej jest zawieszony w urzędowaniu.

ARTYKUŁ 52.

Prezydent Rzeczypospolitej otrzymuje uposażenie według przepisów osobnej ustawy.

ARTYKUŁ 53.

Prezydent Rzeczypospolitej nie może piastować żadnego innego urzędu, ani należeć do składu sejmu i senatu.

ARTYKUŁ 54.

Przed objęciem urzędu, prezydent Rzeczypospolitej składa przysięgę w Zgromadzeniu narodowem następującej treści:

„Przysięgam Bogu Wszechmogącemu, w Trójcy Świętej Jedynemu i ślubuję Tobie, Narodzie Polski, na urzędzie prezydenta Rzeczypospolitej a przedewszystkiem Ustawy Konstytucyjnej święcie przestrzegać i bronić; dobru powszechnemu Narodu ze wszystkich sił wiernie służyć; wszelkie zło i niebezpieczeństwo od Państwa czujnie odwracać; godności imienia polskiego strzedz niezachwianie; sprawiedliwość względem wszystkich bez różnicy obywateli za pierwszą sobie mieć cnotę; obowiązkom urzędu i służby poświęcić się niepodzielnie. Tak mi dopomóż Bóg i Święta Syna Jego Męka. Amen".

ARTYKUŁ 55.

Ministrowie tworzą radę ministrów pod przewodnictwem prezesa rady ministrów.

ARTYKUŁ 56.

Rada ministrów ponosi solidarną odpowiedzialność konstytucyjną i parlamentarną za ogólny kierunek działalności rządu.

Poza tem ponoszą ją ministrowie oddzielnie, każdy w swoim zakresie, za działalność w urzędzie, a to zarówno za zgodność tej działalności z konstytucyą i innemi ustawami państwa, za działanie podległych organów jak i za kierunek swej polityki.

ARTYKUŁ 57.

W tymże samym zakresie obowiązuje ministrów solidarna i indywidualna odpowiedzialność za akta rządowe prezydenta Rzeczypospolitej.

ARTYKUŁ 58.

Do odpowiedzialności parlamentarnej pociąga ministrów sejm zwyczajną większością. Rada ministrów i każdy minister z osobna ustępuje na żądanie sejmu.

ARTYKUŁ 59.

Konstytucyjną odpowiedzialność ministrów i sposób jej urzeczywistnienia określi osobna ustawa.

Uchwała, stawiająca ministra w stan oskarżenia, musi być powzięta w obecności conajmniej połowy ustawowej liczby posłów większością 3/5 oddanych głosów.

Rozpoznanie spraw i wydanie wyroku należy do trybunału stanu. Minister nie może uchylić się od odpowiedzialności konstytucyjnej przez zrzeczenie się urzędu. Z chwilą postawienia w stan oskarżenia, minister jest zawieszony w urzędowaniu.

ARTYKUŁ 60.

Ministrowie i delegowani przez nich urzędnicy mają prawo brać udział w posiedzeniach sejmowych i przemawiać poza koleją mówców, zapisanych do głosu; w głosowaniach mogą brać udział, o ile są posłami.

ARTYKUŁ 61.

Ministrowie nie mogą piastować żadnego innego urzędu, ani uczestniczyć w zarządzie i wła-

dzach kontrolujących towarzystw i instytucyi, na zysk obliczonych.

ARTYKUŁ 62.

Jeżeli urząd ministra sprawuje tymczasowy kierownik ministeryum, odnoszą się do niego wszelkie przepisy o urzędzie ministra.

Prezes rady ministrów w razie potrzeby porucza swoje zastępstwo jednemu z ministrów.

ARTYKUŁ 63.

Liczbę, zakres działania i wzajemny stosunek ministrów, jak również kompetencye rady ministrów określi osobna ustawa.

ARTYKUŁ 64.

Trybunał stanu składa się z pierwszego prezesa sądu najwyższego, jako przewodniczącego, oraz dwunastu członków, których wybierają z poza swego grona: ośmiu sejm i czterech senat.

Członkami trybunału stanu mogą być wybrane osoby, nie piastujące żadnego urzędu państwowego i używające pełni praw obywatelskich.

Wyboru członków trybunału stanu dokonywują sejm i senat natychmiast po ukonstytuowaniu się na cały okres kadencyi sejmowej.

ARTYKUŁ 65.

Dla celów administracyjnych państwo polskie podzielone będzie w drodze ustawodawczej na województwa, powiaty i gminy miejskie i wiejskie, które będą równocześnie jednostkami samorządu terytoryalnego.

Jednostki samorządowe mogą się łączyć w związki dla przeprowadzenia zadań, wchodzących w zakres samorządu.

Związki takie mogą otrzymywać charakter ... ych drogą wyborców w wykonaniu zadań tych ustawy.

ARTYKUŁ 66.

W organizacyi administracyi państwowej przeprowadzona będzie zasada dekoncentracyi, przy możliwem zespalaniu organów administracyi państwowej w poszczególnych jednostkach terytoryalnych — w jednym urzędzie pod jednym zwierzchnikiem oraz zasada udziału obywateli, powołanych drogą wyborcw w wykonaniu zadań tych urzędów w granicach określonych ustawami.

ARTYKUŁ 67.

Prawo stanowienia w sprawach należących do zakresu działania samorządu, przysługuje radom obieralnym. Czynności wykonawcze samorządu wojewódzkiego i powiatowego należą do organów, utworzonych na zasadzie zespolenia kolegiów, obieranych przez ciała reprezentacyjne, z przedstawicielami państwowych władz administracyjnych i pod ich przewodnictwem.

ARTYKUŁ 68.

Obok samorządu terytoryalnego osobna ustawa powoła samorząd gospodarczy dla poszczególnych dziedzin życia gospodarczego, a mianowicie: izby rolnicze, handlowe, przemysłowe, rzemieślnicze, pracy najemnej i inne, połączone w naczelną izbę gospodarczą Rzeczypospolitej, których współpracę z władzami państwowemi w kierowaniu życiem gospodarczem i w zakresie zamierzeń ustawodawczych określą ustawy.

ARTYKUŁ 69.

Źródła dochodowe państwa i samorządu będą ustawami ściśle rozgraniczone.

ARTYKUŁ 70.

Państwo będzie sprawowało nadzór nad działalnością samorządu przez wydziały samorządu wyższego stopnia; nadzór ten mogą jednak ustawy przekazać częściowo sądownictwu administracyjnemu.

Wypadki, w których uchwały organów samorządu wymagać będą wyjątkowo zatwierdzenia przez organa samorządu wyższego stopnia lub przez ministerya, będą określane ustawami.

ARTYKUŁ 71.

Odwołanie od orzeczeń organów, zarówno rządowych jak i samorządowych, dopuszczone będzie tylko do jednej wyższej instancyi, o ile ustawy nie przewidują w tym względzie wyjątków.

ARTYKUŁ 72.

Ustawy przeprowadzą zasadę, iż od karnych orzeczeń władz administracyjnych, zapadłych w pierwszej instancyi, będzie przysługiwało stronom prawo odwołania się do właściwego sądu.

ARTYKUŁ 73.

Do orzekania o legalności aktów administracyjnych w zakresie administracyi tak rządowej jak i samorządowej, powoła osobna ustawa sądownictwo administracyjne, oparte w swej organizacyi na współdziałaniu czynnika obywatelskiego i sędziowskiego, z najwyższym trybunałem administracyjnym na czele.

(Dok. nast.)

NADESŁANE.

KRONIKA.

Repertuar teatru miejskiego.

Wtorek 22 marca o g. 7 w. „Incognito", operetka w 3 aktach Józefa Webera Weleszczuka.

Środa 23 marca o g. 7 w. „Incognito", operetka po raz drugi.

Od czwartku 24 marca do soboty 26 marca włącznie z powodu Świąt Wielkanocnych teatr zamknięty.

(r) **Rozczarowanie.** Niemiłe rozczarowanie przyniósł nam pierwszy dzień kalendarzowej wiosny. Po długim szeregu dni ciepłych i słonecznych, właśnie w terminie oznaczonym, jako pierwszy dzień wiosny, nastąpiła gwałtowna zmiana aury. Prawdopodobnie w górach spadły obfite śniegi, które wywołały nagłe oziębienie się temperatury. I oto miast oczekiwanego dnia pogodnego zawitał do nas mroźny wicher. Słońce skryło się zupełnie i tylko kilka razy ukazało się na parę sekund, jak gdyby powodowane ciekawością zbadania, jak wygląda miasto nasze, w którem począwszy od dnia wczorajszego wrzało jak w ulu, wskutek nadchodzących wiadomości i pogłosek o plebiscycie na Górnym Śląsku.

Z Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika. Posiedzenie naukowe oddziału lwowskiego odbędzie się 22 bm., w sali Instytutu geologicznego uniwersytetu, ul. Długosza 8. Na porządku dziennym: 1) Odczyt prof. dra Jana Czekanowskiego: „Z antropologii obszarów nadbałtyckich; 2) Naukowe komunikaty.

(x) **Wypadek podczas pracy.** W dniu wczorajszym w Jaworowie w młynie podczas zakładania pasa transmisyjnego, gdy młyn był w ruchu pomocnik młynarski Michał Kraus doznał złamania prawej nogi. Krausa odwieziono do szpitala.

(—) **Czego już nie kradną we Lwowie?** Katarzynie Ruszyk wczoraj wieczorem z działki za Żelazną Wodą, skradziono furę... gnoju. Poszkodowana oblicza szkodę powstałą z powodu tej kradzieży na... 500 marek!

(—) **Nowe składy śmieci.** Ostatnimi czasy powstały we Lwowie dwa nowe składy śmieci. Jeden w ulicy Wolność, drugi w ul. Piotra Skargi. Wskutek nieprzyjemnego zapachu, wydzielającego się ze składów, przejście temi ulicami jest wprost niemożliwe.

(—) **Z lwowskich zwyczajów.** Posterunkowy pełniący wczoraj popołudniu służbę w ul. Rappaporta stwierdził, że z mieszkania parterowego Izraela Stolzberga pod l. 15 wylano przez okno na chodnik nieczystości. Możliwe tylko we Lwowie.

(—) **Rewizye kolejowe.** W poszukiwaniu za obcą monetą wczoraj w pociągu tarnopolskim przeprowadzono rewizyę wśród podróżnych. Wynik rewizyi nie jest zbyt świetny, gdyż przy Fischlu Tennenhausie z Budzanowa znaleziono tylko 28 dolarów, 2900 kor. austr., biżuteryę i 111.000 mk. U kolegi jego zaś Ozera Morgensterna również z Budzanowa znaleziono 115.000 mk.

(x) **Niebezpieczna zabawka.** W ogrodzie politechniki wczoraj popołudniu kilku łobuzów zaba-

NIEMIECCY EMIGRANCI PRZYBYLI W LICZBIE BLISKO 300 TYSIĘCY.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m) Według urzędowych wiadomości, otrzymanych z Bytomia, ogólna cyfra emigrantów niemieckich, przybyłych na teren plebiscytowy, wynosi 195.000. Podczas gdy Polaków emigrantów przybyło tylko 22.000. Największy napływ emigrantów dał się zauważyć w Gliwicach.

JEDNA TRZECIA CZĘŚĆ MIESZKAŃCÓW W BYTOMIU NIE GŁOSOWAŁA.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m) Z Opola telegrafują: Miejscowości: Opole, Królewska Huta i Bytom dały przewagę niemiecką, jednakże mniejszą, aniżeli przewidywano. W Bytomiu jedna trzecia część mieszkańców nie wzięła udziału w głosowaniu. Za Polską padło tam 10.090 głosów — za Niemcami 29.877.

NIEZWYKLE UROCZYSTA CHWILA.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m) Z Opola telegrafują pod datą 21 bm., godz 5.25: Wczoraj o godz. 10 wieczorem przeżywano tu niezwykle uroczystą chwilę. Sala biura prasowego komisyi alianckiej była przepełniona korespondentami dzienników całego świata. Zjawili się także generałowie alianccy z gen. Lerondem na czele, urzędnicy komisyi dyktowali wyniki wyborów w poszczególnych okręgach. Równocześnie Niemcy głośno manifestowali radość z wyniku głosowania w Opolu. Spokoju nie zakłócono. O godz. 3 nad ranem komisya przerwała swą pracę do godz. 7 rano. Do tego czasu znany był tylko częściowy rezultat głosowania. Z powodu braku komunikacyi telefonicznej ostateczny rezultat ustalić będzie można dopiero po południu. Okręg przemysłowy i okręgi górnicze głosowały stosownie do przewidywania zwycięsko za Polską. Wiadomo, że okręgi bytomski, gliwicki, pszczyński, rybnicki, tarn. górski, raciborski mają znaczną przewagę polską.

Tak samo powiat strzelecki, opolski, okręg katowicki ma 60 prc. za Polską. W mieście Katowicach oświadczyło się 23.000 za Niemcami, 4000 za Polską. Najwięcej za Polską oświadczyło się w okręgu pszczyńskim. Mianowicie 80 prc., w okręgu rybnickim 70 prc., w innych 75 prc. itd. Prasa niemiecka wyraża się o wyniku głosowania z rozczarowaniem. Jednak także i z umiarkowaniem, natomiast miasta hałasują radośnie. Prasa polska wita entuzyastycznie zwycięzców. W poniedziałek nastrój w Opolu był spokojny, w Bytomiu tłumy z rosnącem niedowierzaniem oczekiwały wyniku głosowania.

W BERLINIE WZMÓGŁ SIĘ POPYT NA MARKĘ POLSKĄ.

Warszawa, 22. marca.

(Telef.) (m). Z Berlina telegrafują: Mimo głosów prasy tutejszej, przypisującej Niemcom zwycięstwo, prasa berlińska zrozumiała przecież klęskę, jaką Niemcy ponieśli w okręgu przemysłowym Górnego Śląska i obecnie już się nie łudzi, że Rada ambasadorów nie przychyli się na stronę niemiecką. W mieście po wyniku plebiscytu wzmógł się silnie popyt za marką polską.

—o—

wiało się „strzelaniną", przy pomocy „caficlifori-cum" które powoduje detonacye w czasie nagłego i silnego ciśnienia. W czasie tej strzelaniny nastąpił tak silny wybuch, iż odłamkiem rozerwanego

(x) Wypadki wskutek nieostrożnego obchodzenia się z bronią. W Rohatynie, przy ul. Kolejowej 12-letni Ludwik Mendschein stojąc wczoraj na balkonie został zraniony kulą karabinową w lewą nogę. Wypadek spowodował żołnierz nieznanego na razie nazwiska przez nieostrożne obchodzenie się z bronią. — W Kamionce strumiłowej posterunkowy policyi Jan Zagórniak wskutek nieostrożnego obchodzenia się z bronią zranił kulą kolegę swego Stanisława Łuska. — Ofiary nieostrożnego obchodzenia się z bronią odwieziono do szpitala lwowskiego.

(—) Czy nie za wiele ogni lasowych? Wczoraj popołudniu powstał ogień w lesie bilohorskim. Na obszarze 15 morgów spaliło się doszczętnie podszycie lasowe, tj. sucha trawa i gałęzie leżące na ziemi.

L. DBK. 6772/21.

Konkurs.

Dział Bud. Kwat. DOG. Lwów rozpisuje **konkurs** na dostawę 10.000 łyżek, widelców, noży stołowych i 5.000 menażek żołnierskich żelaznych pobielanych.

Oferty opieczętowane i ostemplowane 10 Mk. z ważnością $1\frac{1}{2}$ tygodnia przedkładać wraz z wzorami do dnia 25. marca 1921 do protokołu podawczego ul. Fredry 2, I. p. 10372

RADA NADZ. BANKU KUPIECTWA POLSKIEGO

niniejszem ogłasza, że

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

AKCYONARYUSZÓW BANKU KUPIECTWA POLSK.

odbędzie się dnia 9 KWIETNIA 1921 w Warszawie w lokalu Stowarz. Kupców Polskich przy ulicy Szkolnej l. 10 o godzinie 4-tej po południu z porządkiem obrad:

1) Wysłuchanie sprawozdania Rady Nadzorczej.
2) Wolne wnioski Rady i pp. Akcyonaryuszów.

UWAGA: W myśl § 54 statutu Banku akcyonaryusze życzący przyjąć udział w Zgromadzeniu winni na 14 dni przedtem złożyć swoje akcye z bieżącym kuponem w Zarządzie Centrali Banku w Warszawie, lub tegoż Oddziałach.

9934

Nakładem „Spółki akcyjnej wydawniczej". Redaktor naczelny Dr. ROGER BATTAGLIA. Zastępca redaktora nacz. JERZY KORNACKI
Drukiem Spółki druk. „Prasa" ul. Sokola 4. Odpow. redaktor: MARYAN MACHALSKI